

ЗАКОНОДАВСТВО ПРО ОРГАНІЧНУ АКВАКУЛЬТУРУ: ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ

О.В. ГАФУРОВА, доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри аграрного, земельного та екологічного права
імені академіка В.З. Янчука,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
E-mail: gafurova.olena@gmail.com

Анотація. У статті проведено науково-теоретичний аналіз законодавства, яким регулюються відносини у сфері органічної аквакультури.

Окрема увага приділяється розгляду проблеми реалізації можливості здійснювати виробництво органічної продукції аквакультури на ділянках, які не піддавалися забрудненню.

Зважаючи на те, що виробники органічної продукції аквакультури не користуються жодними перевагами при розподілі бюджетних коштів порівняно із іншими виробниками продукції аквакультури, піднімається питання про необхідність їх забезпечення. Вказане може бути здійснено шляхом закріплення відповідних гарантій у Законі України «Про аквакультуру».

Звертається увага на те, що законодавство в зазначеній сфері є доволі суперечливим. Вказане створює додаткові перешкоди для ведення цього виду діяльності. Тому, вбачається за необхідне виключити з постанови Кабінету Міністрів України від 23.10.2019 р. № 970, вимогу для кожного нового оператора, який подає заяву на перехід до органічного виробництва та планує виробляти більше ніж 10 тонн продукції аквакультури на рік, проводити оцінку впливу на довкілля.

З метою підвищення захисту прав споживачів органічної продукції пропонується привести Закон України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» у відповідність з Регламентом Ради (ЄС) № 834/2007 від 28.06.2007 р. про органічне виробництво та маркування органічної продукції, який скасовує Регламент (ЄЕС) № 2092/91.

Ключові слова: аквакультура, органічне виробництво, водний об'єкт, органічна аквакультура, рибна продукція, оцінка впливу на довкілля, державна підтримка, продовольча безпека, продовольча незалежність

Актуальність.

Генеральна асамблея ООН проголосила 2022 рік Міжнародним роком кустарного рибальства і аквакультури. Ця ініціатива має привернути ува-

гу світової громадськості до внеску працівників дрібних підприємств рибного господарства в забезпечення продовольчої безпеки, ліквідацію злиднів та стале використання природних ресурсів, і тим самим домог-

тися глобального розуміння їхньої важливої ролі і активізації їхньої підтримки («2022 – год Международного кустарного...»). При цьому, слід звернути особливу увагу на необхідність дотримання принципу сталого використання водних ресурсів, який передбачає, що суб'єкти аквакультури повинні здійснювати свою діяльність таким чином і такими темпами, які не призведуть у довгостроковій перспективі до їх вичерпання, тим самим зберігаючи потенціал щодо забезпечення населення рибою й рибопродуктами для задоволення потреб теперішніх й прийдешніх поколінь (Шовкун, 2019: 85). Вказане насамперед стосується фермерських господарств, які є основними виробниками продукції аквакультури. На жаль, цей вид діяльності в Україні розвивається досить повільно. Так, на сьогоднішній день із загального обсягу водних біоресурсів всього 14 % приходиться на продукцію аквакультури («Риба та рибопродукти...»). Крім того, слід звернути увагу і на стан забезпечення продовольчої безпеки в країні. Наприклад, дотримання індикатора продовольчої незалежності за окремим продуктом, граничним (пороговим) критерієм для якого вважається його 30-відсотковий рівень (п. 3 Постанови Кабінету Міністрів України від 05.12.2007 р. № 1379 «Деякі питання продовольчої безпеки»). У той час, як основні обсяги пропозиції рибної продукції на внутрішньому ринку забезпечують за рахунок імпортних поставок, що за балансовими розрахунками, становить 75 % від внутрішнього споживання («Риба та рибопродукти...»). Тобто, вказаний індикатор є перевищеним більше, ніж у 2 рази. Відповідно, проблема насичення внутрішнього ринку ві-

тчизняною якісною і безпечною рибною продукцією, ще й за доступними цінами, може бути вирішена шляхом стимулювання фермерських господарств здійснювати діяльність у сфері аквакультури. Особливо це стосується виробництва органічної рибної продукції, попит на яку постійно зростає не тільки в Україні, а й у світі. Тому, створення ефективного правового механізму для його належного функціонування є вкрай актуальним.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Теоретичною базою дослідження стали наукові праці таких вітчизняних фахівців у галузі аграрного, земельного та екологічного права, як В.І. Гордєєв, М.А. Дейнега, В.М. Єрмоленко, Т.В. Курман, С.І. Марченко, Ю.В. Шовкун.

Мета цієї статті полягає у проведенні науково-теоретичного аналізу аграрного законодавства, яким регулюються відносини у сфері органічної аквакультури. Зокрема, розглядаються проблеми: реалізації можливості здійснювати таке виробництво на ділянках, які не піддавалися забрудненню; про необхідність забезпечення виробників органічної продукції аквакультури державною фінансовою підтримкою; щодо удосконалення законодавства у напрямі врахування вимог законодавства ЄС, а також усунення додаткових перешкод для проведення зазначеного виду діяльності.

Результати.

За законодавством ЄС, органічне виробництво розглядається як цілісна система господарювання та виробництва харчових продуктів, яка

поєднує в собі найкращі практики з огляду на збереження довкілля, рівень біологічного розмаїття, збереження природних ресурсів, застосування високих стандартів належного утримання (добробуту) тварин та метод виробництва, який відповідає певним вимогам до продуктів, виготовлених з використанням речовин та процесів природного походження (1) преамбули Регламенту Ради (ЄС) № 834/2007 від 28.06.2007 р. про органічне виробництво та маркування органічної продукції, який скасовує Регламент (ЄС) № 2092/91 (далі – Регламент Ради (ЄС) № 834/2007). Крім того, серед правил виробництва водних тварин (стосовно практичних методів господарювання) згадується вимога щодо забезпечення зведення до мінімуму негативного впливу на навколишнє середовище, у т. ч. втечі вирощуваних тварин (ст. 15 зазначеного Регламенту). Тобто, здійснення вказаної діяльності спрямоване не тільки на виробництво продуктів харчування в умовах, максимально наближених до природних, а й на гуманне ставлення до тварин, ощадливе використання природних ресурсів, захист навколишнього середовища.

Закон України від 10.07.2018 р «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» визначає органічну аквакультуру як органічне виробництво, пов'язане із штучним розведенням, утриманням та вирощуванням об'єктів аквакультури відповідно до вимог законодавства у сфері органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції (ст. 1). Також на законодавчому рівні встановлені вимоги до органічної ак-

вакультури (ст. 22), а більш детальні правила органічного виробництва та обігу органічної продукції, у т.ч. і продукції аквакультури, закріплені у відповідному Порядку, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 23.10.2019 р. № 970¹.

Насамперед, слід зазначити, що здійснення органічної аквакультури сьогодні є досить проблематичним у зв'язку із забрудненням значної частини водних об'єктів в Україні. Так, за даними національної Гідрометслужби, концентрація низки токсичних сполук у багатьох річках і річечках в 30–40 разів перевищує гранично допустимі норми. Не тільки Дніпро, а й усі інші водні об'єкти України забруднюються на місцевому рівні сполуками важких металів (мідь, цинк, марганець, хром шестивалентний), а також сполуками азоту, нафтопродуктів, фенолів й інших небезпечних дарів цивілізації (Пасховер «Каламутні води...»). Хоча, як слушно зазначається у науковій літературі, якість води належить до найважливіших характеристик водних ресурсів, що визначають можливість їх використання у різних сферах життєдіяльності людини (Дейнега, 2019: 63).

Розглянемо вимоги, встановлені законодавством саме до водних об'єктів, в яких може проводитися зазначена діяльність. Так, вирощування риби, інших водних живих ресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх ділянках) та континентальному шельфі України дозволяється суб'єктам господарювання за наявності позитивної ветеринарно-санітарної оцінки стану (визначає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринар-

¹ Набирає чинності 6 червня 2020 р.

ної медицини) водних об'єктів (ст. 2 Закону України від 06.02.2003 р. «Про рибу, інші водні живі ресурси та харчову продукцію з них»). Крім того, виробництво органічної продукції аквакультури має здійснюватися на ділянках, які не піддавалися забрудненню речовинами, крім речовин, внесених до переліку речовин (інгредієнтів, компонентів) (п. 117 Порядку (детальних правил) органічного виробництва та обігу органічної продукції, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 23.10.2019 р. № 970) (далі – Порядок). Такий перелік розробляється та затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної аграрної політики (п. 3 ст. 14 Закону України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції»). На сьогоднішній день розроблено проект наказу Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України «Про затвердження Переліку речовин (інгредієнтів, компонентів), що дозволяється використовувати у процесі органічного виробництва та які дозволені до використання у гранично допустимих кількостях». Більше того, організація середовища утримання органічних об'єктів аквакультури має здійснюватися з дотриманням такої умови, як забезпечення гранично допустимої концентрації речовин у водних об'єктах відповідно до встановлених нормативів, затверджених наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 30.07.2012 р. № 471 (п. 157 Порядку).

Ще однією обов'язковою умовою для здійснення органічної аквакультури є необхідність створення водних систем, які мають запобігати

потраплянню забруднюючих речовин (п. 162 Порядку), систем запобігання забрудненню на морі (п. 164 Порядку). Вказане, як слушно зазначає В.І. Гордєєв, зумовлює обов'язок виробників робити капітальні вкладення у водний об'єкт, призначений для ведення органічної аквакультури, отже тягне для них додаткові витрати. Зазначене вимагає відповідної фінансової підтримки органічних виробників з боку держави на етапі створення і розвитку органічного виробництва продукції аквакультури (Гордєєв, 2017: 43). На жаль, держава практично не заохочує розвиток вказаного виду діяльності. Так, бюджетні кошти спрямовуються з метою стимулювання збільшення виробництва продукції аквакультури (рибництва) (п. 1 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для підтримки тваринництва, зберігання та переробки сільськогосподарської продукції, аквакультури (рибництва), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 р. № 107. Вказані кошти передбачаються Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільськогосподарства України у Державному бюджеті України за програмою «Державна підтримка тваринництва, зберігання та переробки сільськогосподарської продукції, аквакультури (рибництва)». Також, фермерські господарства можуть скористатися фінансовою підтримкою, яка надається через Український державний фонд підтримки фермерських господарств, на конкурсних засадах на поворотній основі. Її розмір не повинен перевищувати 500 тис. гривень. Вона надається строком до п'яти років для проведення оцінки відповідності виробництва органічної продукції (си-

ровини) (п. 6 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для надання підтримки фермерським господарствам, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25.08.2004 р. № 1102). Тобто, виробники органічної продукції аквакультури не користуються жодними перевагами при їх розподілі. Враховуючи вищезазначене, пропонуємо у Законі України від 18 вересня 2012 р. «Про аквакультуру» закріпити положення щодо забезпечення державної фінансової підтримки органічної аквакультури. З цією метою абзац перший п. 1 ст. 22 викласти у наступній редакції: «стимулювання виробництва якісної, екологічно безпечної та органічної продукції аквакультури, конкурентоспроможної на внутрішньому та зовнішньому ринках».

Ще однією проблемою в зазначеній сфері є наявність досить суперечливого законодавства, на що неодноразово зверталася увага в аграрно-правовій літературі. Зокрема, на думку С.І. Марченко, не зважаючи на те, що в чинному законодавстві існують нормативно-правові акти, які регламентують правові питання рибного господарства, вбачається, що сучасний стан врегулювання цих суспільних відносин є недосконалим, характеризується наявністю прогалин, колізій та дублюванням правових норм (Марченко, 2016: 87). Так, наприклад, Порядком встановлена вимога для кожного нового оператора, який подає заявку на перехід до органічного виробництва та планує виробляти більше ніж 10 тонн продукції аквакультури на рік, провести оцінку впливу на довкілля відповідно до Закону України від 23.05.2017 р. «Про оцінку впливу на довкілля» (п. 119). Т.В. Курман за-

значає, що такий підхід є слушним з огляду на необхідність мінімізації можливого негативного впливу сільськогосподарського виробництва на довкілля задля забезпечення його розвитку на умовах сталості (Курман, 2018: 282). Але, слід зауважити, що вказаним законом передбачено виключний перелік видів планованої діяльності та об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля та підлягають оцінці впливу на довкілля. У такому переліку згадується лише інтенсивна аквакультура з продуктивністю 10 тонн на рік і більше або на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду чи в їх охоронних зонах (п. 3 ст. 3). Причому, під інтенсивною формою аквакультури законодавець розуміє організаційно-технологічну форму рибогосподарської діяльності у сфері аквакультури, за якої вирощування об'єктів аквакультури здійснюється з ущільнених посадок з інтенсивною штучною годівлею комбікормами, збалансованими за складом відповідно до біологічних потреб конкретних гідробіонтів, та іншими кормами з високою поживністю (ст. 1 Закону України «Про аквакультуру»). Тобто, цей вид господарської діяльності є прямо протилежним органічному рибництву. Більше того, враховуючи, що виключний перелік видів діяльності та об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля і підлягають оцінці впливу на довкілля, визначені у спеціальному законі, інші види діяльності (у даному випадку виробництво органічної аквакультури) не мають піддаватися такій оцінці. Відповідно, вимога, встановлена Порядком, прямо суперечить Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» і має бути виключена із зазначеного підзаконного нормативно-правового акту. Таким чином, слід

погодитися із думкою В.М. Єрмоленка та Є.О. Черняка, які вказують, що головною правовою проблемою у сфері органічного виробництва є формально прийняте законодавство, яке реалізувати неможливо, тому воно не створює належних основ для формування правового механізму заняття органічним виробництвом (Єрмоленко & Черняк, 2014: 44).

Можна навести приклади невідповідності українського законодавства і вимогам законодавства ЄС у вказаній сфері. Так, Регламент Ради (ЄС) № 834/2007 містить положення, згідно з якими, у випадках, колине на всіх ділянках провадиться органічне виробництво, потужності для виробництва аквакультури мають бути розподілені. При цьому дозволяється розводити один вид, за умови належного розділення між виробничими ділянками (ст. 11), органічні тварини повинні утримуватися окремо від інших водних тварин (ст. 15). У Законі України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» про вищезазначений обов'язок суб'єктів господарювання не згадується (ст. 22). Але, вказані вимоги містяться у Порядку і ними передбачається, що потужності для виробництва аквакультури, на яких здійснюється ведення органічного та неорганічного виробництва, повинні відокремлюватися. Оператори ведуть відповідні записи для підтвердження такого відокремлення відповідно до Порядку сертифікації органічного виробництва (п. 118). Необхідно зазначити, що цей регламент є частиною юридичних стандартів, які розглядаються Українською стороною при поступовому наближенні законодавства по конкретному сектору

чи продукту (Додаток XXXVIII до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованою Законом України від 16.09.2014 р.). Вказане означає, що Закон України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» має відповідати вимогам, встановленим Регламентом. Більше того, саме у законі мають знайти відбиток основні положення цього документу, враховуючи, що останній має силу закону. Крім того, встановлення у Порядку додаткових вимог для здійснення органічної аквакультури створює підстави для їх оскарження суб'єктами господарювання. Адже правові засади і гарантії підприємництва мають визначатися виключно законами України (ст. 92 Конституції України). З метою усунення вказаної правової колізії пропонуємо доповнити підпункт 2 п. 2 ст. 22 Закону України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» абзацом третім наступного змісту «органічні об'єкти аквакультури повинні утримуватися окремо від інших об'єктів аквакультури».

Висновки і перспективи.

Таким чином, українське аграрне законодавство про органічну аквакультуру має бути спрямоване на забезпечення державної підтримки суб'єктів господарювання, які здійснюють вказаний вид діяльності. Крім того, з метою підвищення захисту прав споживачів органічної продукції, необхідним є його удосконалення

у напрямі врахування вимог законодавства ЄС. Додаткові перешкоди для проведення зазначеного виду діяльності мають бути зняті шляхом усунення суперечностей між вітчизняними нормативно-правовими актами різної юридичної сили.

Список використаних джерел

1. Гордєєв В.І. Правове забезпечення виробництва органічної продукції аквакультури. Правові засади ведення органічного землеробства: зб. матер. Міжнар. наук.-практ. конф. (Харків, 29–30.09.2017 р.). За ред. М.В. Шульги. Харків: Доміно, 2017. С. 40–44.
2. Дейнега М.А. Використання і збереження водних ресурсів в Україні: сучасний стан імплементації норм права Європейського Союзу. Право. Людина. Довкілля. 2019. 10 (4). С. 62–71.
3. Єрмоленко В.М., Черняк Є.О. Деякі правові проблеми органічного виробництва в Україні. Науковий вісник НУБіП України. 2014. Вип. 197. Ч. 1 С. 40–45.
4. Курман Т.В. Сталій розвиток сільськогосподарського виробництва: проблеми правового забезпечення: монографія. Харків: Юрайт, 2018. 376 с.
5. Марченко С.І. Особливості правового регулювання рибного господарства в Україні. Науковий вісник НУБіП України. 2016. Вип. 243. С. 85–93.
6. Пасхвер О. Каламутні води. Річки України опинилися на межі катастрофічного забруднення і висихання. URL: <https://nv.ua/ukr/ukraine/events/kalamutni-vodi-richki-ukrajini-opinilisya-na-mezhi-katastrofichnogo-zabrudnennya-i-visihannya-50010957.html> (дата звернення 15.01.2020).
7. Проект наказу Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України «Про затвердження Переліку речовин (інгредієнтів, компонентів), що дозволяється використовувати у процесі

органічного виробництва та які дозволені до використання у гранично допустимих кількостях». URL: <http://www.me.gov.ua/Documents> (дата звернення 18.01.2020).

8. Регламент Ради (ЄС) № 834/2007 від 28.06.2007 р. про органічне виробництво та маркування органічної продукції, який скасовує Регламент (ЄЄС) № 2092/91. URL: http://organicstandard.com.ua/files/standards/ua/ec/EU%20Reg_834_2007%20Organic%20Production_UA.pdf (дата звернення 10.01.2020).
9. Риба та рибопродукти: результати 2018 р. та оцінки на 2019 р. URL: <http://edclub.com.ua/analitika/ryba-ta-ryboprodukty-rezultaty-2018-roku-ta-ocinky-na-2019-rik> (дата звернення 15.01.2020).
10. Шовкун Ю.В. Про деякі аспекти правової регламентації рибогосподарських меліоративних заходів. Право. Людина. Довкілля. 2019. 10 (1). С. 83–90.
11. 2022 – год Международного кустарного рыболовства и аквакультуры. URL: <http://www.fao.org/artisanal-fisheries-aquaculture-2022/ru/> (дата звернення 10.01.2020).

References

1. Hordieiev, V.I. (2017). Pravove zabezpechenia vyrobnytstva orhanichnoi produktsii akvakultury. Pravovi zasady vedennia orhanichnoho zemlerobstva: zb. mater. Mizhnar. nauk.-prakt. konf. (Kharkiv, 29–30.09.2017). Za red. M.V. Shulhy [Legal support for the production of organic aquaculture products. Legal principles of organic farming]. Kharkiv: Domino, 40–44 (in Ukrainian).
2. Deineha, M.A. (2019). Vykorystannia i zberezhenia vodnykh resursiv v Ukraini: suchasnyi stan implementatsii norm prava Yevropeiskoho Soiuzu. Pravo. Liudyna. Dovkillia [Water use and conservation in Ukraine: the current state of implementation of European Union law. Law. Human. Environment], 10(4): 62–71 (in Ukrainian).

3. Yermolenko, V.M., Cherniak, Ye.O. (2014). Deiaki pravovi problemy orhanichnogo vyrobnytstva v Ukraini. Naukovyi visnyk NUBiP Ukrainy [Some legal problems of organic production in Ukraine. Scientific Bulletin of NULES of Ukraine], 197(1): 40–45 (in Ukrainian).
4. Kurman, T.V. (2018). Stalyi rozvytok silskohospodarskoho vyrobnytstva: problemy pravovoho zabezpechennia [Sustainable development of agricultural production: problems of legal support]. Kharkiv: Yurait, 376 (in Ukrainian).
5. Marchenko, S.I. (2016). Osoblyvosti pravovoho rehuliuвання rybnoho hospodarstva v Ukraini. Naukovyi visnyk NUBiP Ukrainy [Features of legal regulation of fisheries in Ukraine. Scientific Bulletin of NULES of Ukraine], 243: 85–93 (in Ukrainian).
6. Paskhover, O. Kalamutni vody. Richky Ukrainy opynylysia na mezhi katastrofichnogo zabrudnennia i vysykhannia [Turbid waters. The rivers of Ukraine were on the verge of catastrophic pollution and drying up]. Available at: <https://nv.ua/ukr/ukraine/events/kalamutni-vodi-richki-ukrajini-opinilisya-na-mezhi-katastrofichnogo-zabrudnennya-i-visihan-nya-50010957.html> (in Ukrainian).
7. Proekt nakazu Ministerstva rozvytku ekonomiky, torhivli ta silskoho hospodarstva Ukrainy «Pro zatverdzhennia Pereliku rechovyn (inhrediientiv, komponentiv), shcho dozvoliaetsia vykorystovuvaty u protsesi orhanichnogo vyrobnytstva ta yaki dozvoleni do vykorystannia u hranychno dopustymykh kilkostiakh» [Draft Order of the Ministry of Economic Development, Trade and Agriculture of Ukraine «On approval of the List of substances (ingredients, components) that can be used in the organic production process and which are allowed to be used in maximum quantities»]. Available at: <http://www.me.gov.ua/Documents> (in Ukrainian).
8. Rehlament Rady (IeS) № 834/2007 28.06.2007 Pro orhanichne vyrobnytstvo ta markuvannia orhanichnoi produktsii, yakyy skasovuie Rehlament (IeES) № 2092/91 [Council Regulation (EC) No 834/2007 of 28 June 2007 on organic production and labeling of organic products repealing Regulation (EEC) No 2092/91]. Available at: <http://organicstandard.com.ua> (in Ukrainian).
9. Ryba ta ryboprodukty: rezultaty 2018 ta otsinky na 2019 [Fish and fish products: 2018 results and 2019 estimates]. Available at: <http://edclub.com.ua/analytika/rybata-ryboprodukty-rezultaty-2018-roku-ta-ocinky-na-2019-rik> (in Ukrainian).
10. Shovkun, Yu.V. (2019). Pro deiaki aspekty pravovoi rehlamentatsii rybohospodarskykh melioratyvnykh zakhodiv. Pravo. Liudyna. Dovkillia [On some aspects of the legal regulation of fisheries land improvement measures. Law. Human. Environment], 10(1): 83–90 (in Ukrainian).
11. 2022 – hod Mezhdunarodnogo kustarnoho rybolovstva y akvakultury [2022 – Year of International Artisanal Fisheries and Aquaculture]. Available at: <http://www.fao.org/artisanal-fisheries-aquaculture-2022/ru/> (in Russian).

O.V. Hafurova (2020). LEGISLATION ABOUT ORGANIC AQUACULTURE: SOME REALIZATION OF PROBLEMS. *Law. Human. Environment*, 11(1): 27-35.
<https://doi.org/10.31548/law2020.01.004>.

Summary. *The article deals with the scientific-theoretical analysis of the legislation, which regulates the relation of the sphere of organic aquaculture.*

Particular attention is paid to the reviewing of the realization problem of possibility of production of organic aquaculture products on the areas, which weren't polluted.

According to that fact the producers of the organic aquaculture products don't have any privileges in process of the budget money separation in comparison with the other producers of the aquaculture products, question is risen about providing necessity. It is may be realized through fixation these guarantees in Law of Ukraine of September 18th, 2012 «On Aquaculture».

Attention is paid that legislation in this sphere is contradictory. This creates additional barriers for providing such type of activity. So it is necessary to excide the requirement to provide the environmental impact assessment for each new operator, which applies on the conversion to the organic production and going to produce more than 10 ton of the aquaculture products per year, from Regulation of Cabinet of Ministers of Ukraine of October 23th, 2019 № 970.

It is offer to clean up Law of Ukraine of July 10th, 2018 «On basic principles and requirements to the organic production, circulation and labeling of organic products» according to Council Regulation (EC) No 834/2007 of 28 June 2007 on organic production and labelling of organic products and repealing Regulation (EEC) No 2092/9, with purpose of increasing rights of the consumers organic products.

Keywords: *aquaculture, organic production, water object, organic aquaculture, fish products, environmental impact assessment, state support, food security, food independence*
